

Et Par London=Minder om Adelina Genee.

I Anledning af hendes 60 Aars Fødselsdag
den 6. Januar.

Vi Aarhusianere kender jo fra talrige Besøg den berømte danske Balletstjerne Adelina Genee, nu Mrs. Frank Isitt. Hun er Søster til en af vor Bys kendte Damer, Fru Johanne Cortsen. Her fortæller vor Medarbejder om sit første Møde med den unge danske Balletteuse — i London for 38 Aar siden:

Ung, blond og yndefuld saa jeg hende første Gang for 38 Aar siden danse ind paa Empire-Teatrets mægtige Scene. Det var under Boerkrigen, og en voldsom, let forklarlig patriotisk Stemning havde grebet den store bitre By ved Themsen. Aften efter Aften fyldtes de store Varietéer ved Leicester Square — man vilde døve Nerverne, der var forpint af al Krigstidens Gru, de lange Dødslistes, der blev slaet op nede i Pall Mall, og studeret af ophidsede Mennesker med feberhede Øjne ... Sortklædte Enkers Graad og Jammer fyldte Luften — endnu vidste ingen, hvordan Afslutningen skulde blive. Men i Music-hall'ernes kvælende hede Atmosfære kunde man forsøge for en Stund at glemme — her var døvende Musik, populære Skuespillere, der sang om Great Britannia og The Queen!

* * *

Saa kom Adelina Genees Numer. Og en Storm af Jubel slog op imod den sylfidelette, spinkle Skikkelse. Hun dansede sin Solo med blændende

tog Vejret fra Publikum, at det brød ud i Cheers og klappede som besatte. London'erne elskede dette lille blonde Pigebarn, den forguede Prinsesse Alexandras Protegé. Og rent instinktmæssig kaarede det gode Publikum Empires nydelige danske

havde set hende øve sig, om og om igen. Denne Duft af Borgerlighed, næsten Kyskhed, der var over Adelina Genee, tiltalte den engelske Smag. Og da hun i Slutningsnummeret viste sig, svingende med det engelske Flag, kendte Jubelen ingen Grænser ...

* * *

Lidt efter stod Mrs. Beerboom Tree, en af Londons førende Skuespillerinder, paa Scenen og deklamerede Kiplings skønne Digt „The absent minded Beggar“ — om „Tommy“, den hvervede engelske Soldat, der kæmpede saa langt borte fra Riget. Og da hun kom til de sidste Strofer og mindede om, at der hjemme maaske sad en Hustru, en Moder, maaske en ung Enke og grød for ham, regnede det ned over Empires Scene med gyldne Sovereins, mens hele Publikum stod op og raabte paa National-sangen ...

* * *

Jeg saa Adelina Aar efter paa den samme Scene, i Delibes' henrivende Ballet „Coppelia“ som en dejlig Svanhilda. Hun var mere afholdt end nogensinde. Og jeg traf hende i København i 1902 under det ærefulde Gæstespil paa Det kgl. Teater, i Aarhus i Søsteren Fru Johanne Cortsens Hjem, bestandig den samme indtagende og fordringsløse unge Pige, saa milefjern fra Begrebet „Primadonna“ som overhovedet tænkeligt. Det er længe siden nu! Men hver Gang har Adelina forekommet mig evig ung og spændstig som i de store straalende Dage paa Empires Scene.

Hun gik i Tide fra Teatret, blev Mrs. Frank Isitt, gift med en fornem Finansmand af Verdensbyens mest eksklusive Selskab, det engelske Society, der er noget af det fineste paa denne Jord.

Nu optræder Mrs. Isitt ikke mere. Hun tager sig af Velgørenhed, og yder her et udmærket fortjenstfuldt Arbejde. Men paa sin forestaaende Fødselsdag vil hun med et Smil mindes Triumferne i „Empire“s straalende Sal, og hun vil tænke paa sit lille beskedne Barndomshjem i Hinnerup, hvor hun saa Lyset for 60 Aar siden ... en Verdens-Ballerina i Svøb!

Spectator.

St
M
Over
uled
skejl
amli
peder
beboe
ed. l
e V
ned
g de
ngss